

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968121840/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

disse Steder ikke var særdeles tæt, saa kunde de bestandig see nogle af de Himmelleger, de havde valgt til Veiledere. Kun af og til bleve de standsede af omfaldne Træer, dog lykkedes det dem bestandig med nogen Forsigtighed at komme over dem og at fortsætte deres Vej.

Paa denne deres Vandring hørte de endnu Ulvenes Hyl og Bjørnens fjerne Brummen, der blandede sig med Vildkattens Mjauen, med Rævens Bjæffen og med Uglernes selsomme Skrig, der lignede Lat-ter. Undertiden bleve disse Skrig forstærkede af den natlige Gjenklang og fordoblede af Skovens Echo, hvorved Barlow og Fulton følte en hemmelig Gysen, medens den lille Trusty strøg sig tæt op til sin Herre.

Men da de havde vandret i nogen Tid, indtraf der et Tilfælde, som ellers vel ikke er saa almindeligt i hine Skove, naar en af de stærke Efteraarsstorme har udræset: Himmelen formørkedes nemlig, Melkeveien tabte sin Glans og Stjernerne blegnede og skjulte sig tilsidst bag tykke Taager. Nu bleve de tre Vandrere tvungne til at standse deres Gang; thi uden hine himmelske Ledere var det umuligt læn- gere at finde Vej. Imidlertid naaede de dog, medens Stjernerne endnu af og til glimtede gennem Taa- gen, en friere Plads i Skoven; her maatte de da blive og vente, til Dagen brød frem.

Først henimod Morgenstunden taug Rovdyrene stille. Men da Dagen omsider kom, betragtede Bar- low og Fulton hinanden med Forskrækkelse; thi So- lens Skive var ganske bedækket, og hele Skoven var indhyllet i et Taagesløv, saa de neppe kunde see de nærmeste Træer.